YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)
9 päivänä maaliskuuta 2000 *

Asiassa C-291/98 P,

Sarrió SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), edustajinaan asianajaja A. Mazzoni, Milano, asianajaja M. Siragusa, Rooma, ja asianajaja F. M. Moretti, Venetsia, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss & Prussen, 2 place Winston Churchill,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-334/94, Sarrió vastaan komissio, 14.5.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. II-1439) kumoamista,

vastapuolena:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies R. Lyal, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro, Vicenza, prosessiosoite Luxem-

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

burgissa c/o saman yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit L. Sevón, P. Jann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Sarrió SA (jäljempänä Sarrió) on yhteisöjen tuomioistuimeen 28.7.1998 jättämällään valituskirjelmällä hakenut EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla muutosta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-334/94, Sarrió vastaan komissio, 14.5.1998 antamaan tuomioon (Kok. 1998, s. II-1439), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli hylännyt valittajan kanteen, jossa tämä oli vaatinut EY:n perustamissopimuksen

85 artiklan soveltamisesta (IV/C/33.833 — Kartonki) 13 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/601/EY (EYVL L 243, s. 1) kumoamista.

2 Sarrió on 21.1.2000 päivätyllä kirjeellään riitauttanut yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen siitä, että valitus ratkaistaisiin suullista käsittelyä toimittamatta, vedoten siihen, ettei päätös ollut yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 120 artiklassa asetettujen edellytysten eikä hyvän oikeudenhoidon periaatteen mukainen. Sarrió vaatii ensisijaisesti, että suullisen käsittelyn istunto pidetään, ja toissijaisesti, että sen annetaan jättää vastauskirjelmä.

3 Sarrió vetoaa tältä osin 11.11.1998 päivättyyn kirjeeseensä, joka kuuluu seuraavasti:

"Kuten olette meille ilmoittaneet 29.10.1998 päivätyllä kirjeellä, jolla lähetitte komission vastinekirjelmän nyt kyseessä olevassa asiassa, yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 117 artiklassa valittajalle annetaan mahdollisuus pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta lupaa vastauskirjelmän jättämiseen.

Sarrió katsoo tässä tapauksessa, ettei vastauskirjelmä ole varsinaisesti tarpeen, minkä vuoksi se prosessiekonomisista syistä luopuu mahdollisuudestaan pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta lupaa työjärjestyksen 117 artiklan nojalla.

Koska valituksessa on kuitenkin kyse erittäin mielenkiintoisista ja tärkeistä oikeudellisista seikoista ja koska komission vastinekirjelmässä on esitetty muutamia näkemyksiä, joita on käsiteltävä perinpohjaisesti, valittaja pyytää jo tässä

vaiheessa, että yhteisöjen tuomioistuin antaa sille tilaisuuden esiintyä istunnossa hieman tavanomaista pidemmän ajan, jotta sen on mahdollista esittää väitteensä riittävällä tavalla myös vastinekirjelmän osalta asian ratkaisevalle kokoonpanolle."

4 Sarrió on toistanut kirjeensä sisällön 8.12.1999 päivätyssä kirjeessään, jonka se on lähettänyt vastauksena kirjaamon kehotukseen, jossa pyydettiin ottamaan kantaa siihen, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisisi asian ilman suullista käsittelyä.

5 Sarrió on todennut, että jos se olisi osannut varautua siihen, ettei suullista käsittelyä järjestetä, se olisi ilman muuta pyytänyt lupaa vastauskirjelmän jättämiseen.

6 Tältä osin on todettava, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 18 artiklan mukaan oikeudenkäynti yhteisöjen tuomioistuimessa jakaantuu kirjalliseen ja suulliseen käsittelyyn ja että kirjallinen käsittely päättyy ennen suullisen käsittelyn alkamista.

7 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 117 artiklan 1 kohdassa määrätään muutoksenhaun osalta, että "valitusta ja siihen annettua vastinetta voidaan täydentää valittajan vastauksella ja vastineen antajan vastauksella, jos presidentti pyynnöstä — — pitää sitä tarpeellisena ja nimenomaisesti antaa siihen luvan, jotta kyseinen asianosainen voi puolustaa kantaansa, tai valitukseen annettavan päätöksen valmistelua varten", mikä poikkeaa työjärjestyksen 41 artiklasta, jonka mukaan asianosaisilla on oikeus täydentää kannetta ja vastinetta kantajan vastauksella ja vastaajan vastauksella.

8 Tässä asiassa Sarrió on kuitenkin nimenomaisesti 11.11.1998 päivätyssä kirjeessään ilmoittanut, ettei valittajan vastauskirjelmä sen mielestä varsinaisesti ollut tarpeen. Vaikka katsottaisiinkin, että Sarrió olisi tarkoittanut luopua mahdollisuudestaan pyytää lupaa vastauksen jättämiseen vakuuttuneena siitä, että sillä olisi oikeus tulla kuulluksi suullisesti, näin tehdessään se on jättänyt ottamatta huomioon 117 artiklan 1 kohdan sanamuodon ja systematiikan, sillä tässä kohdassa yhteisöjen tuomioistuimelle annetaan valta päättää ennen kirjallisen käsittelyn päättämistä, onko valittajan ja vastapuolen sallittava jättää vastauskirjelmät.

9 Suullisen käsittelyn osalta on todettava, että työjärjestyksen 120 artiklan mukaan on mahdollista, että yhteisöjen tuomioistuin päättää ratkaista valituksen ilman suullista käsittelyä, "jollei jokin asianosaisista vastusta tätä sillä perusteella, että kyseisellä asianosaisella ei ole ollut kirjallisessa käsittelyssä tilaisuutta ajaa asiaansa parhaalla mahdollisella tavalla".

10 Sarrión yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon lähettämissä kirjeissä ei ole esitetty tähän tähtääviä perusteluja. Kirjeissä ilmoitetaan ainoastaan, että Sarrió luopui marraskuussa 1998 vastaamasta komission vastinekirjelmään, minkä lisäksi niissä pyydettiin mahdollisuutta suullisesti esittää käsityksiä komission "näkemyksistä", joita "on käsiteltävä perinpohjaisesti".

11 Kun valittaja luopuu oikeudestaan pyytää työjärjestyksen 117 artiklan 1 kohdan nojalla yhteisöjen tuomioistuimelta lupaa siihen, että se saisi jättää vastauskirjelmän, tämä ei anna sille oikeutta siihen, että yhteisöjen tuomioistuin sen pyynnöstä päättäisi pitää suullisen käsittelyn istunnon, eikä ole osoitus siitä, ettei sillä olisi ollut kirjallisessa käsittelyssä tilaisuutta ajaa asiaansa parhaalla mahdollisella tavalla. Asianosaisen olisi lisäksi esitettävä edes pääpiirteissään ne syyt, joiden vuoksi se katsoo, ettei sillä ole ollut tilaisuutta tähän. Sarrión kirjeissä ei kuitenkaan mainita tällaisia syitä, minkä lisäksi Sarrió tuskin voisi väittää, ettei sillä olisi ollut kirjallisessa käsittelyssä tilaisuutta ajaa asiaansa parhaalla mah-

dollisella tavalla, koska se on oma-aloitteisesti luopunut pyytämästä mahdollisuutta vastauskirjelmän jättämiseen.

12 Tämän vuoksi Sarrión pyyntö siitä, että yhteisöjen tuomioistuin päättäisi järjestää suullisen käsittelyn istunnon, ja toissijainen pyyntö siitä, että Sarrió saisi luvan vastauskirjelmän jättämiseen, on hylättävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Sarrió SA:n pyyntö siitä, että yhteisöjen tuomioistuin päättäisi järjestää suullisen käsittelyn istunnon, ja toissijainen pyyntö siitä, että Sarrió SA saisi luvan vastauskirjelmän jättämiseen, hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 9 päivänä maaliskuuta 2000.

R. Grass

kirjaaja

D. A. O. Edward

viidennen jaoston puheenjohtaja